

CSODÁLOM IS, SZERETEM IS!

Mármint a hegyvidéket, nem úgy mint Petőfi. Nem voltam egyedül ezzel az érzéssel szeptember 10-én, ezen a verőfényes őszi napon. Harmincheten indultunk kora hajnalban: irány a Zempléni-hegység.

Mindig meghatódok, amikor megpillantom a Nagykopasz hegyet. Friss, harapni lehetne levegőben sétáltunk végig Tokajban a Tisza-parton a vasúti hídig. Kár, hogy ezt a sétát nagyon ritkán tehetjük! Gyerünk a Finánc-dombra! Eddzük magunkat a hegymászáshoz. Elénk tárul a torkolat, ahol a Bodrog mellékfolyó „siet” a Tiszába. Békés a táj, nyugalmat áraszt. Korán van még, azért a Pincesor felé vesszük utunkat. Nahát, hogy milyen szégyenlős ez a társaság! Mi lesz a hangulattal? No a mi fogyasztásunk aztán nem töltötte meg a kasszát! A hangulattal semmi baj nincs. A Bodrog kísérté utunkat a Hegyalján. Mire ideértünk, idegenvezetőnk Tokai Vincéné Esztike tanár néni már sok mindentől tájékoztatott minket. Jó érzés volt hallani, feleleveníteni a táj, történelmi, irodalmi értékeit, érdekességeit. Jó tempóban haladva hamar Pálházára értünk. Vadászkiállítás – olvasható a főtéren, no ezt megnézzük. Zárva. Szombaton?! Nem baj, az ország legrégebbi keskeny nyomtávú vasútja már vár minket, ezzel megyünk a Hegyköz szívébe, Rostallóba. Ez is késik, új szerelvényt kell hozni, pedig mi már két héttel ezelőtt lefoglaltuk a helyet művelődésszervezőnk internetes szörfölése segítségével. No, pöfög és zötyög már, többször átszelve a Kemence patakot. Beértünk a finom levegőjű erdők mélyére, kellemes a hőmérséklet, nem fázom még én sem a nyitott kocsikban. Kőkapun leszáll a csapat nagy része. Néhányan Rostallóban szállunk ki és elhelyezzük a megemlékezés virágcsokrát a tíz évvel ezelőtti Erdei iskolában tanárként tevékenykedő Ronyecz Jóska tiszteletére. Rövid sétát tettünk Kőkapun a tó körül, láttuk a modellezőversenyt – a mi Kínainkkal, és visszakanyarogtunk Pálházára. Ebéd a buszban, de ne legyen sok, ha lehet, mert azt is cipelni kell a várhoz. Ott emelkedik a hegy tetején a Füzéri vár! Arra fogunk felmászni?! Már aki! Gyakorló útnak felkerestük a forrást, a hideg vízzel megtöltöttük üvegeinket. Most aztán teljes a választás lehetősége. Van aki helyben marad, ismervén adottságait, van aki próba-szerencse alapon elindul, és van aki tempóban mindenkit hagyva nyakába veszi a lábát és nyomol felfelé. Vince, ne legénykedj, le is kellene jönni! Le is jött, még el sem fáradt! No ez az, aki fizikai munkát végez naponta, közel a 70-hez! Nagy kihívás volt, nem mondom, a gyökereken, csúszós szikladarabokon botorkálva, zihálva feljutni a vár fokára. Helyre van állítva néhány bástya, aki bejött a várba, a belépődíjjal hozzájárult a vár felújításához. A lefelé út is megremegett a térdeinket. Én úgy éreztem, mikor leértem, hogy szufla egy szál sem maradt bennem.

Felkerekedtünk Füzérradvány felé. Idegenvezetőnk – a helyi – részletes ismertetést adott a Károlyi Endre és leszármazottai építkezési szokásairól és életmódjáról. Megtekinthettük a művészi gonddal épített kandallókat, csillárokat, a 24 személyre megterített étkezőasztalt, a kicsit későbbi bútorokkal berendezett lakosztályokat, az Arborétumot. Minden helyszínrre kellene egy nap! De hát a pénztárcánk is közbeszól!

Induljunk hát Sárospatakra! Esztike idegenvezetése felkeltette érdeklődésünket. A patinás diákvaros recepcióján megleptek bennünket: ez a nyugdíjas csapat minden kiállítást ingyen nézhetett végig. Köszönjük! Marika óvó néni szerint én a várban nosztalgiztam, amikor minden teremben „úgyis” elmondtam, amit én II. Rákóczi Ferencről fontosnak tartottam. Köszönöm, hogy meghallgattak.

Újra Tokajba érkezünk. Öblítsük hát le az út porát, gondoljunk az otthoniakra is, töltsük meg flaskáinkat a hegy levéllel! Na, most sem volt az a kifejezett tolongás. Gondoltam, ez lesz életem első kirándulása, mely nótaszó nélkül ér véget. Á, dehogy! Alig hagytuk el Tokajt, hallom hátulról a szívemet melengető énekletet. Hát persze, hogy Ankané a nótafa! Na, hozzuk már a formánkat, fehér mályvák!

Hát ettől kezdve volt hangulat a buszon, akárki megmondja! Az újfalu Fekete Imre tenorja vitte a prímet – no meg Anka Klári diktálta a tempót, a ciklámen mályvák meg a történelmet és a diákkort idézték fel mozgalmi dalaikkal. Nem volt ott sem idős, sem fiatal, aki Keresztesig nem énekelt és nevetett volna.

Köszönjük Képviselő-testületünknek a támogatást, a velünk utazó vendégeknek a hozzájárulást. Csak így, összefogva tudunk eltölteni egy megérdemelt, jó hangulatú, egészségünket szolgáló hosszú napot hasznosan.

Jöhet a következő kirándulás! – Balogné Marika így búcsúzott tőlünk. Mindenki tartalmas, érdekes, egészséges időtöltésnek minősítette a kirándulást. Örülünk ennek és ezután is dolgozni fogunk, hogy erősödjön a Fehér Mályva Hagyományőrző Egyesület.

Most Váncsodra Szüreti Felvonulásra és Hencidára Bihari Idősek Találkozójára készülünk és természetesen az Idősek Hetére városunkban.

Jávor Jánosné elnök

Tisztelt Adófizető!

Köszönjük a 2004-ben felajánlott 1%-ot. A kapott 77.602 Ft-ot gép-,anyag- és szerszámvásárlásra fordítjuk.

Az Ön felajánlása nélkül nem tudnánk gépparkunkat korszerűsíteni.

A fiatal modellezők kreatívan töltik szabadidejüket, nem csavarognak; egy jó hangulatú közösségben ismerkedhetnek meg fokról-fokra az építés örömeivel, megtanulják használni a szerszámokat, megismerik a rajzolvasást, anyagtulajdonosságokat.

Amennyiben még nem döntött adója 1%-áról és jövőre is támogatja klubunkat, kedvezményezettként jelölje meg adóbevallásában közhasznú szervezetünket.

Adószám: 18553503-1-09

Támogatását előre is köszönjük, Önnek pár tollvonás, nekünk pénz. A Modellező Klub Biharkeresztes közhasznú szervezet klubtagsága nevében, tisztelettel:

Forgó „Kínai” Gyula klubvezető